

Kardinál Sarah podal demisiu. Čo to znamená pre tradičných katolíkov

Branislav Krasnovský

2. marca 2021 ✝ Cirkev

Keďže kardinál Sarah bol prefektom Kongregácie pre Boží kult, „*liturgia je v dobrých rukách*“, napísal svojho času pápež Benedikt XVI. Kvôli dovŕšeniu 75 rokov však musel kardinál Sarah abdikovať na svoju funkciu, aj keď súčasný pápež František kvôli pandémie koronavírusu o niekoľko mesiacov predĺžil jeho pôsobenie v úrade (kardinál Sarah dosiahol vek 75 rokov v júni 2020). 20. februára 2021 však už pápež František prijal jeho rezignáciu. Mnohí tvrdia, že ju prijal s radosťou, pretože vzťahy medzi kardinálom Sarahom a pápežom Františkom neboli práve najlepšie – kardinál Sarah totiž patril skôr ku konzervatívnejším a tradičným katolíkom.

Kardinál Sarah svoju funkciu zastával od roku 2014, spolu s kardinálom Peterom Turksonom bol najvyššie postaveným Afričanom vo Vatikáne. Predtým pôsobil ako predseda Pápežskej rady Cor Unum a ako sekretár Kongregácie pre evanjelizáciu národov. Patril medzi najvýraznejších kardinálov v kúrii, bol prominentným zástancom konzervatívnejšej línie. Hoci sa vyhýbal priamej konfrontácii s pápežom Františkom, vo svojich knihách a verejných vystúpeniach dával zreteľne najavo iný dôraz na témy ako súčasný pápež.

Kardinál Sarah sa narodil v roku 1945 vo francúzskej Guinei. Štúdiá absolvoval vo Francúzsku, Senegale, Ríme a v Jeruzaleme. Za kňaza bol vysvätený v roku 1969. V roku 1979 bol vo veku 34 rokov menovaný pápežom Jánom Pavlom II. za arcibiskupa Konakry. Funkciu arcibiskupa Konakry napokon zastával až do roku 2001, keď bol povolaný do Vatikánu.

Kardinál Sarah pokračoval v liturgickej línii pápeža Benedikta XVI. Konzervatívnu tradíciu, ktorú presadzoval kardinál Sarah, či pápež Benedikt XVI., narušil výrazne v roku 2013 pápež František, ktorý umyl nohy nielen mužom, ale aj dvom ženám, z ktorých jedna sa navyše hlásila k islamu. Prístup pápeža Františka vtedy pozitívne ohodnotil celý moslimský svet, žiaden islamský mufti však napriek tomu pápeža nenásledoval a neumyl nohy kresťanskej žene.

V roku 2017 sa pápež František zase rozhodol dať viac právomocí biskupským konferenciám o preklade liturgických kníh. Zverejnil motu proprio *Magnum Principium*, ktorým v rámci decentralizácie Cirkvi obmedzil právomoci samotnej Kongregácie pre bohoslužby a umožnil tak biskupom mať hlavné slovo. To vysoko ocenili nemeckí aj anglickí modernisti, ktorí sa s vervou pustili do práce. Kardinál Sarah sa od týchto zmien dištancoval, podľa jeho slov motu proprio je iniciatívou pápeža Františka, dokument kardinál Sarah nepodpísal, podpísal ho len prefekt Kongregácie, arcibiskup Arthur Roche. Kardinál Sarah evidentne nechcel mať s uvedeným motu proprio nič spoločné.

K známemu teologickému stretu medzi pápežom Františkom a kardinálom Sarahom prišlo v roku 2016. V júni 2016 vystúpil kardinál Sarah na konferencii *Sacra Liturgia* v Londýne. Hovoril o potrebe „reformy

reformy“, teda o pokuse napraviť mnohé nedostatky a omyly, ktoré sa šírili po II. vatikánskom koncile. Kardinál Sarah navrhoval, aby počnúc Adventom všetci kňazi slávili liturgiu *ad orientem* (tvárou k Bohu). Dôvod bol prozaický, v posledných desaťročiach sa najmä na Západe stala liturgia príliš antropocentrická, jej stredobodom sa stal človek a nie Boh. Podľa kardinála Saraha je dôležité, aby ľudia mali počas liturgie na zreteli viac Božiu lásku a poďakovali sa Bohu za to, čo pre nás urobil...

Prefekt Sarah tiež zdôraznil, že pri liturgii máme mať viac na zreteli Božiu lásku a milosť, než svoje zásluhy. „Do kostola nejdeme osláviť, čo sme dosiahli alebo kto sme, ale poďakovať sa Bohu za to, čo pre nás urobil...“ Pápež František sa s prístupom kardinála Saraha nestotožnil a kardinál Sarah sa „dostal na koberec“. Ofenzíva proti tradicionalistom pokračovala, pápež František postupne odstavil takmer celé zloženie Kongregácie pre bohoslužby. Vplyv kardinálov Raymonda Burkeho, Georgea Pella, či Marca Ouelleta bol výrazne oslabený, do popredia pápež František presunul cirkevných hodnostárov, ktorých postoj k Tridentskej omši bol minimálne indiferentný. V roku 2020 vyšla kniha kardinála Saraha *Z hĺbky srdca*, ktorá svojím dopadom čiastočne spomalila plány modernistov, tí po amazonskej synode očakávali posuny v otázke celibátu.

Vydanie spomenutej knihy kardinála Saraha, z ktorej časť napísal pápež Benedikt XVI., znamenalo čiastočne pozastavenie modernistických plánov. Modernisti odpovedali mediálnou kampaňou voči kardinálovi Sarahovi, ktorého začali ešte usilovnejšie vykresľovať ako odporcu pápeža. Nemôžu mu tiež zabudnúť, že bol „skalou proti modernizmu“ (odmietal sväté prijímanie pre rozvedených žijúcich v nových manželstvách, podporovateľov potratov, nabádal k opatrnosti pri moslimskej imigrácii) – počas pandémie koronavírusu v roku 2020 vydal výzvu „vráťme sa s radosťou k Eucharistii“, v ktorej odsúdil rôzne liturgické zneužívania motivované koronavírusom a zdôraznil, že biskupi a nie politici majú právo zasahovať do liturgie.

Modernistov a ani liberálov v Cirkvi nepotešil svojimi prirovnaniami, že podobnými hrozbami ako fašizmus a komunizmus v 20. storočí sú dnes, v 21. storočí, pre spoločnosť homosexuálne, LGBT či potratové ideológie a islamský fanatizmus.

Modernisti majú teda z odchodu kardinála Saraha nesmiernu radosť a pripravujú ofenzívu voči prívržencom tradičnej svätej omše tridentského rítu, voči ktorej cítia mnohí z nich dokonca averziu. Je otázne, či spoločenstvá, ktoré dávajú prednosť tridentskému rítu, budú predstavy modernistov akceptovať. Minimálne lefebvristi majú v celej situácii dokonale jasno a presne vedia, ako budú ďalej pokračovať.

Samotný kardinál pri svojom odchode napísal na Twitteri tieto slová: „Som v Božích rukách. Jedinou skalou je Kristus. Budem sa s Vami stretávať aj naďalej.“

Všetci tí, ktorí túžia po duchovnom stretnutí s kardinálom Sarahom, môžu siahnuť po jeho knihách, ktoré vyšli aj v slovenskom preklade: *Boh, alebo nič* (Lúč 2016), *Sila ticha – proti diktatúre hluku* (Lúč 2017), *Pane zostaň s nami* (Lúč 2019) a jeho dosiaľ posledná kniha *Z hĺbky srdca* (Lúč 2020).

Pre úplnosť, v najbližšej dobe podajú kvôli veku svoju demisiu aj prefekt Kongregácie pre klérus Beniamino Stella (79 rokov), predseda Governatorátu Mestského štátu Vatikán Giuseppe Bertello (78), predseda Pápežskej rady pre kultúru Gianfranco Ravasi (78), prefekt Kongregácie pre východné cirkvi Leonardo Sandri (77), prefekt Kongregácie pre katolícku výchovu Giuseppe Versaldi (77), prefekt Kongregácie pre náuku viery

Luis Ladaria Ferrer (76), prefekt Kongregácie pre biskupov Marc Ouellet (76) a hlavný penitenciár Apoštolskej penitenciárie Mauro Piacenza (76).

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kardinal-sarah-podal-demisiu-co-to-znamena-pre-tradicnych-katolikov/>